

Dokument nr. 8:13

(2005-2006)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Erna Solberg, Dagfinn Høybråten og Lars Sponheim

Forslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Erna Solberg, Dagfinn Høybråten og Lars Sponheim om norske myndigheters holdning til forslag om boikott av Israel

Til Stortinget

BAKGRUNN

Sentralstyret i regjeringspartiet Sosialistisk Venstreparti vedtok på sitt møte 29. august 2005 å iverksette en landsomfattende kampanje for boikott av israelske varer fra januar 2006, en kampanje som blant annet skal medvirke til at man skal skape større aksept i befolkningen for en sanksjonspolitikk overfor Israel, medvirke til at flere boikotter israelske produkter og oppnå at den norske regjeringen arbeider for internasjonale sanksjoner mot Israel. På direkte spørsmål under Stortingets debatt om statsbudsjettet for 2006 mandag 5. desember svarte utenriksminister Jonas Gahr Støre at Regjeringens standpunkt i denne saken er helt klar – den er avklart. Utenriksministeren gav også uttrykk for at det fra Regjeringens side er klart at boikott ikke er en generell linje, som Regjeringen har sans for i utenrikspolitikken.

Regjeringspartiet Sosialistisk Venstreparti bestemte seg likevel for å iverksette sin planlagte kampanje for boikott av israelske varer. Det skapte derfor usikkerhet om Regjeringens linje da finansminister og stedfortreder for statsministeren, Kristin Halvorsen, torsdag 5. januar 2006 aktivt gikk ut offentlig med sin tilslutning til boikottkampanjen. Både utenriksminister Jonas Gahr Støre og statsminister Jens Stoltenberg gikk i etterkant ut og fastslo nok en gang at boikott av Israel ikke er Regjeringens politikk. Amnesty International i Norge gikk ut i media og advarte mot konsekvensene av en slik boikott, og LO

gir heller ikke sin støtte til boikott av israelske varer. Saken ble også lagt merke til internasjonalt. Fredag 6. januar 2006 gikk finansministeren ut med følgende beklagelse:

"Som statsråd burde jeg ikke gått ut offentlig og tatt til orde for en politikk som det ikke er flertall for i Regjeringen. Det bidrar ikke til å fremme palestineres sak at vi får en mediedebatt om min rolle i dette, og jeg kan derfor ikke delta i denne type kampanjer."

På tross av dette velger Sosialistisk Venstreparti på sitt sentralstyremøte 9. januar 2006 å opprettholde sin kampanje for boikott av israelske varer, etter forslag fra partileder, finansminister og stedfortreder for statsministeren, Kristin Halvorsen, kun tre dager etter at Halvorsen offentlig har beklaget sin støtte til boikottkampanjen.

Sosialistisk Venstrepartis initiativ til boikott av Israel er uheldig, uansett om boikotten er ensidig norsk eller en bestrebelse på en større internasjonal boikott, av følgende hovedgrunner:

1. En boikott vil ikke føre Midtøsten nærmere en fredsavtale. En boikott vil snarere skade israelere og palestinere økonomisk, forstyrre internasjonale politiske bestrebelser mellom partene, og ytterligere destabilisere en skjør innenrikspolitisk situasjon i begge folk.
2. En boikott vil være en fiendtlig handling mot et land som Norge har et nært og godt forhold til. Norges forhold til begge parter bør tvert imot videreutvikles ytterligere.
3. En boikott er uforenlig med en fortsatt aktiv norsk fredsrolle i Midtøsten, og vil kunne påføre vårt forhold til nærstående land og allierte betydelig skade.

Norsk politikk må ha som mål å realisere FNs sikkerhetsråds resolusjoner 242, 338 og 1397 gjennom en politisk prosess bygget på Veikartet for fred. Veikartet fastslår at det israelske og palestinske folk har rett til å leve i fred i hver sin uavhengige stat, innenfor sikre og anerkjente grenser.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

I

Stortinget ber Regjeringen legge til grunn at en boikott av Israel vil kunne ramme israelere og pales-

tinere økonomisk, ødelegge Norges nære forhold til Israel, ramme internasjonale fredsbestrebelse basert på folkeretten og Veikartet for fred, og stå i veien for fremtidige norske fredsbidrag.

II

Stortinget ber Regjeringen legge til grunn at norsk politikk overfor Israel må bygge på tett samarbeid, dialog og viljen til å bidra politisk til en fredsløsning med palestinerne basert på folkeretten og Veikartet for fred. Boikott er ikke, og bør heller ikke være, norsk politikk overfor Israel.

11. januar 2006